

ŽIVOT VÍRY

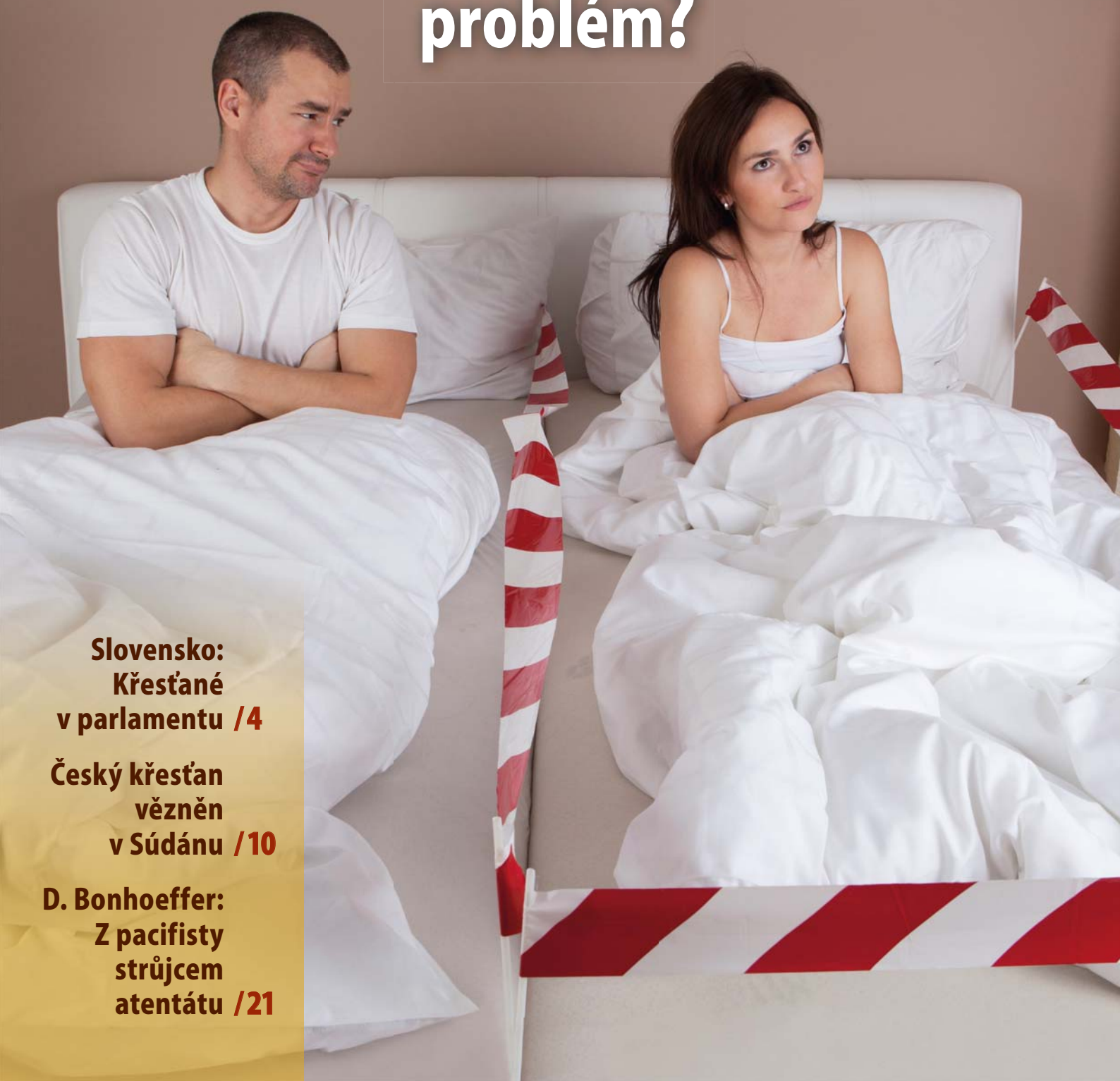
Proměna
společnosti
evangeliem

4

2016

39 Kč / 1,60 €

Sex dar, nebo problém?

**Slovensko:
Křesťané
v parlamentu /4**

**Český křesťan
vězněn
v Súdánu /10**

**D. Bonhoeffer:
Z pacifisty
strůjcem
atentátu /21**

6
Běženci z Iráku
„Zachránili jste nám život“

8
rozhovor:
James Cecy
Proč pastoři
selhávají v pondělí

16
„Nejsem gay?“
Pastorace ve zmatené době

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Kam se podělo nadšení Bronislav Matulík

reportáž

6 Nový domov pro irácké křesťany Jan Talafant
7 Kvůli deseti lidem tolik povyku? Jana Fiedlerová

rozhovor

8 Pastoři nejčastěji selhávají v pondělí James Cecy

téma: Sex – nebezpečný dar?

11 Hravost, poznávání, kázeň... Dana Staňková
12 Je manželství svátost? Dan Drápal
14 Od závislosti k čistotě Lukáš Sztefek
14 Závislost na pornografii? Petra Mizurová, Jeroným Klimeš
16 Nejsem gay? Lubomír Ondráček

můj příběh

17 Ve vězení jsem si klekl na zem... Viktor Koval

nad Biblií

18 Ježíš – chrám i stavitel chrámu Jiří Bukovský

ze života církve

20 Pomoci lidem s financemi Martin Sauer

z historie

21 Dietrich Bonhoeffer a jeho teologie v proměnách času Ján Liguš

hudba

24 Noemiracles: Naše hudba se rodí z toho, jaké žijeme životy Noemiracles, Lucie Šváblová

recenze

26 Když Bůh mlčí David Novák
26 Budoucnost je za námi Tomáš Dittrich

připravujeme

- ▣ **rozhovor s karikaturistou Pavlem Bosmanem**
 - ▣ o výtvarné tvořivosti, humoru a životě na kolejích
- ▣ **téma: Křesťan v zaměstnání**
 - ▣ jak nalézt rovnováhu mezi prací, rodinou a službou
 - ▣ evangelium na pracovišti a etická dilemata

24
hudba: Noemiracles
„Chutné retro“, které odráží život

ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / duben 2016
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

vracím se znovu z jiného pohledu ke 119. žalmu. Ten patří k nejzvláštnějším a nejpodivuhodnějším literárním textům, které kdy člověk napsal. Vytvořit dlouhou báseň jen s jediným námětem není snadné. 176 vět o Božím slově, každá svébytná, každá samostatná. Přitom se verše spolu snoubí ve skupinách po osmi, takže dávají smysl nejen jednotlivě, ale i spojené v 22 uzavřených celcích.

Dál už nedohlédnu. Je tu i celková linie? Zdá se, že pronásledování, kterému je autor průběžně vystaven, vrcholí ve verších 85–88, tedy přesně v půlce žalmu, kdy pisatel dvakrát zmiňuje, že mu nepřítel ukládá o život. To by naznačovalo, že žalm má i celkovou linii, tu ale zatím nedokážu rozšířovat. Uvědomuji si, že mi mnoho hlubokých souvislostí, dílčích i souborných, uniká, přestože se žalmem probírám delší dobu.

V řadě míst se básník dovolává Boží pomoci na základě toho, že žije podle Božího slova.

Například: Konám právo a spravedlnost; neponechej mě mým utlačovatelům. (v. 121)

Odvolává se na smlouvu s Bohem, které se drží – dokládá, že ji plní (v tomto i v desítkách dalších veršů). Tím, že dodržuje vše, k čemu se na život a na smrt ve vztahu s Bohem zavázal, však nezakládá žádný svůj nárok na to, že mu Bůh pomůže. Snaží se tím na něj zapůsobit, ale ví, že cíle sám dosáhnout nemůže. Neříká: „Bože, já plním svou část smlouvy, tak ty začni taky plnit tu svou!“ Nene, žalmista jen prosí o milost: **Zaruč se za svého otroka k dobrému, ať mě domýšlivci neutlačují. Zrak mi slábně, jak vyhlížím tvou spásu a tvůj spravedlivý výrok.** (vv. 122 a 123)

Jeho nepřítelé jsou nespravedliví, ale po tom, aby zazněl výrok Božího soudu, básník jen touží. Ví, že kdy (a jestli vůbec) se to stane, záleží na Bohu.

Postoj bez nároků je dán charakterem smlouvy člověka s Bohem. Dnes víme přesněji, než to mohl vědět kdokoli v době Staré smlouvy, že Bůh dal člověku vše – v oběti svého Syna. Bůh nám ve své lásce podivuhodně daroval sám sebe, ale to nezakládá žádný náš nárok, aby pro nás cokoli udělal.

Zůstáváme Božími otroky, a proto žádný nárok nemáme. V tom je správný překlad slova „otrok“. Jsme-li Božími služebníky, nárok bychom si dělat mohli. Služebníci nejsou majetkem toho, komu slouží, a ten je jim určitými věcmi přece jen povinován. Ani nevolník (originální nápad překladu Miloše Pavlíka) není zcela bezprávný, protože vzdor velikým omezením není majetkem svého pána. Bezprávný je jen otrok a ve vztahu k Bohu jsme otroky – nezávisle na tom, jak je daný termín v Písmu přeložen. (Proto jsem vybral daný překlad, v jiných překladech text totiž při domyslení všech důsledků není logický.)

Jsme sice jako lidé Boží smlouvy Božím majetkem, Božími otroky, ale Bůh je zvláštním otrokářem. Své otroky miluje, obětuje se pro ně, sdílí se s nimi ve všem, jak v materiálních, tak v duševních a také v duchovních věcech – přátelí se s nimi. Nechová se k nim jako k otrokům, ale jako k vlastním dětem, a to je ještě něco víc než přátelství. Protože nás za své děti prohlásil, také jeho dětmi jsme. To ovšem neznamená, že si něco můžeme nárokovat. Na starověkém Blízkém

východě byla kultura veskrze paternalistická. Dítě žádná práva nemělo, a to ani v dospělosti – až do svého sňatku nebo do úmrtí otce. Bylo podobně bezprávné jako otrok.

Ale dítě, i když tehdy bezprávné, je pro otce obrovsky důležité. Normální dítě se cítí úplně jinak než otrok. Upírají se k němu otcovy naděje, má pro něj jedinečný význam.

Má také jinou budoucnost než otrok: Jednou se ujme dědictví. To vše je pro náš vztah k Bohu dobré vědět, podobně jako si jedním dechem potřebujeme uvědomovat, že si od Boha nic nezasloužíme a že si ve vztahu k Bohu nemůžeme nic nárokovat.

Přestože na Boží požehnání nemá žalmista nárok, neznamená to, že je pasivně odevzdán do rukou osudu ve smyslu „když Pán Bůh dopustí, i motyka spustí“. Božího milostivého zásahu ve svůj prospěch se emotivně dožaduje s vírou. Na Boží pomoci mu nesmírně záleží. Nemá žádný svůj alternativní plán, jak se vysvobodit. Záchranu chce jen od Boha. Zní to krásně, ale náš básník je i pragmatický: Ví, že mu nic jiného stejně nepomůže. Je předobrazem vdovy z Ježíšova příběhu, která vytrvale a nevybíravě obtěžovala soudce. Na Boží pomoc si nečiní nárok, ale věří, že mu Bůh pomůže, jen neví, kdy to bude, ale chce, aby to bylo co nejrychleji. Naše otrocká smlouva se uskutečňuje skrze víru. V tom, co jsem napsal o dítěti a otroku, jsem vlastně popisoval, co to znamená víra.

Vztah, ke kterému nás smlouva zavazuje, je ale mnohem širší a hlubší, než je záchrana, byť záchrana života. Boží lidé to vždycky věděli:

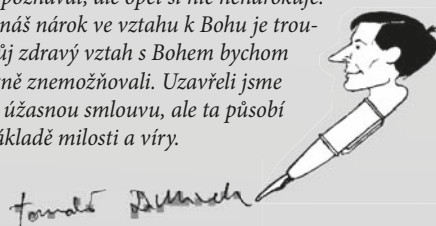
Tam budete hledat Hospodina, svého Boha, a naleznete ho, když ho budete hledat celým svým srdcem a celou svou duší. (5M 4,29)

Vstoupili do smlouvy, že budou hledat Hospodina, Boha svých otců, celým svým srdcem a celou svou duší. (2Pa 15,12)

Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem. (Jr 29,13)

Také o tom se píše ve 119. žalmu: **Jednej se svým otrokem podle svého milosrdenství; vyuč mě svým ustanovením. Jsem tvůj otrok – dej mi porozumět, abych poznal tvá svědectví.** (vv. 124 a 125)

Nezapomínej, že ve Tvé smlouvě s Bohem zdaleka nejde jen o záchranu. Náš básník to bytostně ví a touží Boha v jeho ustanoveních a svědectvích poznávat, ale opět si nic nenárokuje. Jakýkoli náš nárok ve vztahu k Bohu je troufalý a svůj zdravý vztah s Bohem bychom tím vlastně znemožňovali. Uzavřeli jsme s Bohem úžasnou smlouvu, ale ta působí jen na základě milosti a víry.

Kam se podělo nadšení

Bronislav Matulík

Strhující nadšení, to je to, co potřebujeme. Hořet, nepodlehnout rutině, všednosti, fádnosti a stereotypu, trvale udržovat žár lásky ve vztazích k Bohu, k lidem a ke všemu, co děláme. Křesťanský, ale i docela obyčejný lidský a občanský zápal, zanícení pro věc, entuziasmus ve službě druhým, elán v misijních aktivitách, sebeobětující altruismus v pomoci druhým, ochota a schopnost obětovat se, jít nevyžádanou cestou, to je to, oč běží, co oslovuje, inspiruje, co dává životu chuť, barevnost, a vlastně potvrzuje smysl lidské existence. Protože kde chybí horlivost, kde se ztratila vášně, člověk nebude spokojen, instinktivně ji bude hledat vlastně kdekoli, anebo usouzen žít po životě, únavou a ztrátou motivace, vyhasne a dohoří jako svíčka či doutnající knot bez jediné jiskry. Uvedu několik příkladů působivého nadšení.

Za provolávání „Klinika žije, boj pokračuje! Nechte Kliniku dýchat!“ prošel na konci února Prahou pochod solidárních aktivistů. Veselý karnevalový happening až dvou tisíc lidí vyjádřil podporu Klinice – autonomnímu sociálnímu centru v Praze na Žižkově – lidí, kterým není jedno, že úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových odmítl prodloužit smlouvu centru Klinika, kde se konají bezplatné jazykové kurzy, sbírky na pomoc uprchlíkům, fotokroužky, výuka češtiny pro cizince atp. Dělat něco takového bez nadšení a vnitřní motivace, do něčeho se pustit, to by nemohlo existovat ani vydržet. Velmi přesvědčivé.

Ale nebyl to zdaleka jediný dav, jedině inspirující shromáždění svobodných občanů. Za zpěvu mantry „Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare“ procházel v létě nadšený a barevný průvod Jindřichovým Hradem. Mladí i starší lidé, krásné v bocích vlínící se ženy s jiskrnými očima, muži i děti převážně v oranžových, žlutých a bílých barvách.

Se zvednutými rukama houpavým krokem postupovali dál a dál, až je pozvolna nebylo slyšet. Všichni zpívali a vzývali svého indického boha. Bylo to krásné, barevné a plné vnitřního entuziasmu. Velmi přesvědčivé.

Píseň „Kde domov můj“ provází v podstatě každý úspěch našich sportovců, teď především krásných biatlonistek, ale zatím se nic nevyrovnalo tomu, když s pravou rukou na srdci zpívali hokejisté národní hymnu v Naganu a potom diváci na Staroměstském náměstí, aby k tomu ještě přidali „We Are the Champions“. Načež nezůstalo jen u toho, Dominik Hašek byl provolán za boha a nečekaně se stal kandidátem na prezidenta. Od sametové revoluce největší národní euforie po vítězství na turnaji století, totální pocit štěstí, alespoň u milovníků sportu a hokeje. Národ měl své hrdiny, takže i školy a některé firmy přerušily běžný provoz a dávaly lidem volno. Kdo to kdy viděl? Velmi přesvědčivé.

Fascinující byl koncert Pražského výběru a kytarová improvizace ve stylu reggae ve

krátce

◆ **Boj o sexuální čistotu.** „Dnes byly odeslány 2,5 miliardy pornografických e-mailů,“ řekl 5. 2. na začátku semináře KMS americký kazatel James Cecy: „Jsme ve válce, ale tu válku lze vyhrát.“ Setkání pořádané v prostorách CB Praha 1 mělo asi sto účastníků. Cecy, který za 40 let služby oslovil svým naléhavým poselstvím křesťany v desítkách zemí, přijel do Česka potřetí. Jeho vyučování vycházelo ze studia Bible a z podrobného so-

ciologického šetření mezi křesťanskými vedoucími, ve kterém analyzoval, proč křesťanství vedoucí v USA i v jiných zemích selhávají v sexuální oblasti.

V Praze začal výkladem 1Te 4,1–8 a uvedl, k čemu je dobré zachovávat čistoty. Ve svém vyučování byl přímočaře praktický. Věnoval se biblicko-psychologickému významu sexu v manželství. Zajímavou pasáž věnoval sexualitě u singles. Na základě řady biblických míst vysvětlil, co to je, vydávat své tělo Bohu a manželovi či manželce. Vysvětlil, že máme být strážci svých bratrů a sester, a v tomto

rámcí nastínil, jak si být ve věci sexuality vzájemně vykazatelní. Drsně emotivní byl jeho popis konkrétních následků cizoložství u křesťana, které vytvořily příběh hluboce narušeného života.

Na svém českém turné James Cecy v neděli 7. 2. kázal na shromáždění KS Praha a v pondělí se setkal s užším kruhem vedoucích z různých církví. Předával svou dlouhodobou zkušenost života v manželství i boje za sexuální čistotu v církvi. Jeho nasazení pro svatý život povzbuzovalo.

◆ **Husovy stopy.** Kampaň „Husovy stopy“, kterou loni připravil spolek České studny k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa, pokračuje i v roce 2016. Cílem kampaně je seznámit českou společnost s hodnotami, které vyznával a pro které zemřel Jan Hus. Každá z konkrétních hodnot je podepřená příběhem z Husova života. Pro školy byla připravena nabídka, která se skládala z vzdělávacího interaktivního programu „Hus, jak ho neznáte“, letáku „Husovy stopy“, komiksu „Husovi na stopě“, videoklipu a podlahových samolepek. Cílem je propagovat Husovy hodnoty a přivést mladé lidi k evangeliu Ježíše Krista a k životu podle hodnot české reformace. Ve druhé etapě kampaně

bylo zatím umístěno 99 Husových stop, z toho 56 na středních školách (na ZŠ tedy 43), celkem za obě etapy 559 umístěných Husových stop.

Reakce ze škol jsou velice pozitivní, s vděčností vítají tento projekt, který učitelům umožňuje pracovat s hodnotami, které jsou aktuální i v dnešní době. Děti si na podlahových samolepkách rády hrají a skácou a při přednáškách jsem zjistil, že si je i pamatují. Učitelé opakovaně příznivě hodnotili, že se používají vizuální materiály, které nejsou závislé na internetu. Na mnoha školách učitelé prošli Husovy stopy s interaktivním programem „Hus, jak ho neznáte“ a desítky škol si na tento program pozvaly lektory.

David Loula

◆ **Křesťanský filmový festival v Karlových Varech.** První Mezinárodní křesťanský filmový festival proběhne 4.–6. 8. v malém sále hotelu Thermal v Karlových Varech. Hlavním cílem MKFF je podpora kvalitních křesťanských filmů z celého světa. Doprovodný program nabídne koncerty i další různorodá vystoupení. V neposlední řadě budou v hotelu Thermal probíhat odpolední bohoslužby a také osobní konzultace s pastory. Vstup na všechny projekce i doprovodné programy je zdarma. Jako host vystoupí Pavlo Bubrak, profesionální ukrajinský zpěvák, který zpívá i lidové písně z Ukrajiny, a ukrajinský zpěvák a skladatel Valerij Korop.

Na organizaci se podílí ukrajinský sbor v Karlových Varech – Církev Krista. Na festivalu se sejdou osobnosti z oblasti křesťanského filmu a televize, např. Maxim

Maximov ze CNL (ruská a ukrajinská televize založená roku 2000). „Prostor dostanou i pro začínající filmoví profesionálové i amatéři. Budou promítány filmy, ke kterým se u nás zatím v naší zemi jinak nedostaneme,“ uvedl prezident festivalu Miroslav Hančák z místního nederominačního sboru Oáza.

Cílem festivalu je umožnit křesťanům, kteří by v křesťanské televizní a filmové tvorbě chtěli působit, aby se sešli a navázali spolupráci, a také oslovit místní veřejnost jak promítanými filmy, tak doprovodným programem.

www.mkff-kv.com

◆ **Budou muslimové chránit křesťany?** Koncem ledna, na 1400. výročí vyhlášení Muhammadovy medinské ústavy, se v marockém Marakéši pod patronátem marockého krále sešlo několik set šejků, islámských duchovních a velkých muftí ze 120 států světa. Přijali tam deklaraci, která se staví proti násilí na nemuslimech. Muhammadova medinská ústava zaručovala náboženskou svobodu nemuslimským skupinám v Medíně (např. židům) – za poplatek. To dnes přilíh svobodárně nepůsobí, ale ve 20. letech 7. století byl Muhammad nábožensky nejtolerantnější z všech politických hráčů v celém Středomoří. Dlužno poznamenat, že ústava nevydržela a Medina se brzy stala čistě muslimskou.

Dokument kritizuje užívání násilí k vnucování jednoho hlediska a volá muslimské vzdělance, myslitele, lidi zapo-

stupnici A dur s legendárním Frankem Zappou, tehdy již nevyčlelitelně nemocným člověkem. Neměl už ani sílu celou skladbu dohrát, ale jak řekl publiku, byl to pro něj tehdy za uplynulé tři roky jediný opravdový důvod vzít kytaru do ruky. Koncert se konal na oslavu odchodu posledního vojáka okupační sovětské armády, odehrál se na začátku léta roku 1991. Pocit absolutního štěstí, vítězství a nebývalé euforie ze svobody prožívali všichni přítomní nejen ve sportovní hale. Velmi přesvědčivé.

V jiné sportovní hale, tentokrát v Brně, se konala probuzenecká konference. „Chvalte Hospodina všichni národové, velejte ho

se podobně vlnili do rytmu a se zavřenými očima prožívali milost a lásku Boží v celé její výšce, šířce, hloubce a délce, milost, která je nad námi všemi rozšířená nejen teď, ale po staletí, tisíciletí a po celé věky věků. Velmi přesvědčivé.

Strhující nadšení, to je to, co potřebujeme. Hořet a nevyhořet, nepodlehout rutině, všednosti, fádnosti a stereotypu, trvale udržovat žár lásky. Ale teď zřejmě čekáte, že uberu plyn nebo alespoň vysvětlím, čeho se má správné nadšení týkat, anebo že trvalý entusiasmus ve skutečném životě nefunguje. Vlastně i já to teď sám od sebe očekávám, protože ze zkušenosti vím, že nelze trvale hořet, a nevyhořet. Navíc přece všichni lidé mají zkušenost s tím, že nadšení střídá smutek, po vypětí následuje ochabnutí, a že se například nedá žít v neustálé zamilovanosti, neboť ztráta hormonu zvaného fenylethylamin je biologická nutnost, a proto nelze neustále prožívat a stupňovat euforii – lidské tělo by to nevydrželo. Člověk má totiž jen omezenou schopnost vydržet stres, ať už pozitivní, nebo negativní.

Takže to s tím nadšením nepřehánějme, smířme se raději s tím, že život je především všední, obyčejný, normální a že svátky jsou jen

někdy. Vždyť i v řádu stvoření a v zákonitosti Boží spásy je dáno šest dní v potu tváře zajišťovat obživu.

Jenomže to bychom museli zapomenout na den sedmý, den odpočinku, den slavení a uctívání, vlastně nejdůležitější svátek nejen v židovství. A to je důvod, proč nohu z plynu nesundám. Takže zpět ke strhujícímu nadšení, protože křesťanství dlouhodobě bez horlivosti přestává oslovovat nejen samotné křesťany, ale i naše bližní mimo církev. Pak se není co divit, když si i my věřící v Ježíše kompenzujeme potřebu euforie jinde. Není se co divit, že jsou naši spoluobčané mnohem více strhávání davem a atmosférou všelijakých happeningů, sportovních svátků a jiných náboženských nebo kulturních akcí. A není se také co divit, že tam, kde i v manželství vychladl žár lásky, jsou lidé zapalováni sex-appealem cizích partnerů...

Dejme si proto na konec líbit apoštolské napomenutí: *Kam se podělo to vaše nadšení? Mohu vám dosvědčit, že kdyby to bylo možné, byli byste pro mne obětovali vlastní oči.* (Ga 4,15)

Bronislav Matulík, Dis., je kazatel CB Praha 5-Smíchov, členem Rady Církve bratrské a předsedou Odboru pro manželství a rodinu.

Křesťanství bez horlivosti přestává oslovovat křesťany i naše bližní mimo církev.

všichni lidé,“ nadšeně zpívali účastníci, kteří nemohli zůstat sedět. Jedni s rukama co nejvíce vztyčenými k nebesům, jiní zase s otevřenými a prázdnými dlaněmi očekávali, že je naplní Duch svatý. Zpěváci a hudebníci na podiu

jené ve vzdělávání i politiky, aby pojímali státy na občanském principu, zastávali se náboženské svobody a stavěli se za rovnost před zákonem pro vyznavače různých náboženství. Deklarace neřeší otázku práva šaría, nezabývá se ani tresty za odpadlictví, i když na obecné rovině šaría protiče. Jde tedy o pouhé gesto, byť v sympatickém protikladu k tomu, jak to vypadá v převážné většině zemí s muslimskou většinou. Marocká deklarace není dost radikální ani v pojmenování hrůz, které se na mnoha místech ve jménu islámu dějí, ani v navrhovaných řešeních. Proto může být matoucí pro veřejnost i pro církev, zvláště když je podporována některými zahraničními křesťanskými vedoucími.

◆ Budou se poslanci víc modlit?

Modlitební místnost v rámci budov českého parlamentu otevře v úterý po Velikonocích kardinál Dominik Duka spolu se zástupcem ERC a ŽNO. Parlamentní kapli o ploše většího obývacího pokoje zabírá stůl o tvaru 3/4 kruhu obklopený židlemi. Stůl je výšečí natočen ke vchodu, který kryje segmentová zástěna s nevelkým barokním křížem zapůjčeným Národní galerií. Na dvou oknech je deset hebrejských písmen/číslic jako připomínka De-

satera. U vstupu je mezuzá. Čistá architektura kaple, kterou navrhl Josef Pleskot, tak reflektuje židovský původ křesťanství. Pro Židy je nicméně jako místo modlitby asi těžko přijatelná. Poslanec Marek Benda pro iDnes.cz uvedl, že se pravidelné setkávání křesťanů ve sněmovně koná od roku 1991. Benda je chce přesunout právě do nové místnosti. Poslanců se podle něj schází 10 až 25. Patrně se tedy někdy nevejdou, protože kolem stolu je jen 14 židlí.

◆ **Marek Krajčí slovenským poslancem.** Zakladatel a ředitel bratislavské platformy Křesťania v meste byl díky množství preferenčních hlasů (téměř 32 000) zvolen za poslance Národní rady

SR. Za stranu OĽaNO (Obyčejní lidé a nezávislé osobnosti) jich mezi 150 poslanci usedne 19, z toho minimálně čtyři křesťané (spolu s Markem Krajčím ještě Eduard Heger, Josef Lukáč a Richard Vašečka). Krajčí je dětským kardiologem a díky své mezidenominanční aktivitě je v Bratislavě populární osobností.

Platforma Křesťania v meste vznikla v roce 2008 v návaznosti na Koncerty modliteb a chvál (COPP). COPP v 90. letech úzce spolupracovaly s KMS, obě organizace spolu pořádaly společné akce.

Platforma Křesťania v meste sdružuje na 30 bratislavských společenství, která se jejím prostřednictvím spojují k organizování iniciativ sociální a komunitní pomoci, křesťanských akcí i občasných spojených bohoslužeb.

◆ Národní týden manželství poděsáté.

Ve valentýnském týdnu u nás proběhl již 10. ročník Národního týdne manželství (NTM). Záštitu nad ním převzal vicepremiér Pavel Bělobrádek. Během druhého únorového týdne se v rámci NTM konalo přes sto registrovaných akcí (protože jde o spontánní aktivitu, konala se i řada akcí, která neprošla webem NTM).

Na motivy letošního hesla „Manželství je víc než kus papíru“ tiskový mluvčí NTM a tajemník ČEA Jiří Unger uvedl: „Pro první dítě, jež se narodilo do nesezdaného soužití, je v jeho pěti letech pravděpodobnost rozchodu jeho rodičů šestkrát vyšší než u dětí v manželských svazcích. V šestnácti letech dítěte je pravděpodobnost rozvodu stále čtyřikrát vyšší než u sezdaných rodičů. Míra stability vztahu rodičů má přitom ohromný vliv na budoucnost a úspěch dětí. Oddací list tedy možná je stále velmi efektivním způsobem, jak vyjádřit, že beru svého partnera vážně a že chci, aby můj vztah vydržel.“

NTM prokázal svou životnost i v českém prostředí, zájem o něj roste rok od roku. Iniciativa vznikla v roce 1996 ve Velké Británii, v roce 2007 se NTM poprvé konal i u nás. Letos proběhl ve více než dvaceti dalších státech světa. Partnery NTM v ČR je řada iniciativ a organizací, mediálním partnerem je i Život víry. Akcím NTM poskytují záštitu města Jab-

lonec nad Nisou, Karlovy Vary, Krásensko, Mladá Boleslav, Sedlčany, Sokolov, Tovačov, Třebíč, Třinec, Zlín, Znojmo a další. Iniciativu podporuje i ČEA a ERC.

◆ Podpora uprchlíků v Moravskoslezském kraji.

13 vedoucích církví a křesťanských organizací z Moravskoslezského kraje vyjádřilo v půli února podporu křesťanským uprchlíkům a Slezské diakonii, která jejich pobyt koordinuje.

„Rozumíme obavám mnohých lidí z rizik, s nimiž je spojena současná živelná imigrační vlna utečenců mířících do Evropy,“ píše se v prohlášení. „V případě 153 křesťanských uprchlíků, jejichž příjezd do České republiky schválila vláda, je ovšem situace jiná. Jedná se o oběti islámského teroru. Mnozí ztratili své blízké. Ze všech lidí, kteří jsou zasaženi současnými nepokoji na Blízkém východě, patří k těm nejpronásledovanějším.“

Pomoc člověku v nouzi vnímáme nejen jako poslání církví a křesťanství vůbec, ale i jako imperativ prosté lidskosti. Proto jsme připraveni pomoci při příjezdu a integraci křesťanských uprchlíků, a to jak organizačně, tak materiálně.“

Dokument podepsal současný biskup SCEAV Jan Wacławek, emeritní biskup SCEAV Stanislav Piętak, senioři místních seniorátů a oblastí Josef Slíž (CB), Lumír Folvarčný a Roman Tomsa (AC), předseda KS-SCh Milan Pecka, předseda MS ČEA v Českém Těšíně Tadeáš Filipek, ředitel NF Nehemia Leoš Čásek a vedoucí místních sborů Martin Piętak (SCEAV), Bohuslav Wojnar a Jaroslav Šelong (AC), Mojmir Blažek (CCE) a Jaromír Andryšek (KřSb).

Prohlášení podpořila i ČEA.

